

1899-08-20

SENDER

Ellen Sawyer

RECIPIENT

Laura Warberg

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen er skrevet øverst s. 1

General comment:

Separationsspørgsmålet: Ellen og Harris Sawyer boede den første tid af deres ægteskab sammen med hans forældre, søstre og bedstemor. Det fungerede ikke, så Harris og Ellen arbejdede på at komme til at bo for sig selv.

Fran Dewick og hans forlovede kendes ikke; heller ikke Mr. Edmans, Føreren eller Dr. Richards med kone og døtre. 1 amerikansk alen er 62,81 cm.

En gammel dansk fod er en historisk længdeenhed, der før metersystemets indførelse i 1907 var defineret som 31,385 cm (ofte rundet til 31,4 cm). En dansk fod svarer til 12 tommer (å 2,615 cm) og udgør halvdelen af en alen.

Den danske mil blev afskaffet ved metersystemets indførelse i 1907, hvor den omregnedes til 7532 meter. Det vides ikke, hvad en Marie Kirstine Gryde er.

Sender's location:

Bellevue St.

Sender info (seal, address, etc.):

Gadenavnet er skrevet øverst s. 1

Mentioned people:

Malin Holmström-Ingers

Jonas Lie

Christine Mackie

Charles Pear

Clarence Sawyer

Helen Sawyer

Joseph Sawyer, Harris' far

- Taylor

Andreas Warberg

Astrid Warberg-Goldschmidt

Archive:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB1526

Trykt udgave:
Nej

Provenance:
Testamentarisk gave til Østfyns
Museer fra Laura Warberg Petersen

TRANSCRIPTION

Bellevue St Aug 20.

Kære Mor!

Du er vist lidt Utålmodig over den Uorden, der har indsneget sig i mine Breve. Jeg kan nu en Gang ikke skrive uden den tilbørlige Ro og den får jeg først nu, da vi ere hjemme igen efter vor storartede Rejse. Vi har begge haft udmærket af den. Harry har fået en Antydning af mere Fyld i Kinderne og er brun og solbrændt og jeg føler mig som i min tidligste Ungdom. Det er ikke ret opløftende at komme hjem igen til al Famijetrætheden og do-Sygeligheden, men jeg tager mig det let, - vi har nemlig på Rejsen diskuteret Separationsspørgsmålet grundigt og i Dag har der været alm. Rådslagning. Om Gud vil skal det ske om 2 Måneder (1ste Nov.) men jeg er forberedt på at de må holdes til hele Tiden for at det ikke skal blive ved Snakken alene. De er af den Sort, at de snakker, beslutter og slår fast, og derved bliver det så. I de to Måneder skulde den gamle så betale den ["den" overstreget] Huslejen så vi kan komme i Forhånden til Vinterens Udgifter. - Hvis vi ikke med stor Lethed kan finde en anden Lejlighed bliver vi her. Ganske vist tror jeg ikke på det, før jeg aner det, - men der er dog mere Udsigt til at blive alene nu, end der hidtil har været og det er mig en stor Trøst at tænke på.

Nu skulde jeg se at fortælle lidt om Rejsen og vore Oplevelser. Det vigtigste var vores Tur over Bjærgene - vor to Dages Fodtur, som i Grunden kom helt uventet på os. Planen var at Helen, Ch. Pear, Frank Dewicks med Forlovet, Dr. Tailors, samt et Par Ægtefolk til alle skulde mødes på "Rasinehouse" - det lille Hotel hvor vi var - og gøre Turen sammen. Men det hændte sig sådan, at Helen forvred sin Ankel, Frank D. fik Mavepine, og da de to ikke kunde gå, vilde Forloveden og Chr. Pear heller ikke. Ægteparrets Barn blev syg så de ikke turde tage fra det, - så da Dr. Tailors kom rejsende Onsdag Form. var der ingen af de oprindelige som kunde. H. og jeg havde tænkt, at vi vilde følge dem. - klatre 3000 Fod op og gå en anden Vej ned. Ved Hjælp af mine nye Venner (som jeg senere skal fortælle om) var jeg bleven udstyren med et kort Cycleskørt og en Randsel til hver af os. (H. og mig). Efter Middag begav vi fire os afsted, Klk var to, Vejret var fortrinligt og Humøret var højt. Hvordan skal jeg beskrive denne Tur, - gid jeg havde Ordet i min Magt, så jeg kunde give en svag Forestilling om det. Det plager mig under hele Turen midt i min Begejstring at jeg ikke vilde kunne beskrive det fyldestgørende for jer hjemme. - Den første Timestid gik Stien gennem Løvskov som vi kender dem hjemme, - kun tættere og bestandig op ad Bakke. Længere oppe begyndte Grantræerne Stien blev smallere og stejlere, Graniten kom mere

til Sygne Luften begyndte at blive lettere. Undertiden kom vi til Bække som kom styrtende ned af Bjærget i lange Spring (i alm. Tale kaldet Vandfald) Vandet er selv i den hedeste Sommer iskoldt og klart som Krystal. Det kommer fra smeltet Is, som ligger i de dybe Læn ["læn" overstreget] Klipperevner længere og hele Året rundt. – Vor Fører var imidlertid gået i Fove ["fove" overstreget] Forvejen for at forberede i "the camp". Det er farligt at færdes uden Fører, da Stjerne er vildsomme og undertiden næsten umulige at finde fordi de på lange Strækninger kun består i, at der hver 20nde Allen er lagt en lille Bunke Sten. Henunder Aften kom vi til "the camp". Det er en Robinsonhytte, som er bygget af en ["en" indsat over linjen] Mr. Edmans for dem, der går over Bjærgene og blive overfalden af Tåge el. Træthed. Det er en lille bitte Hus, hvis ene Væg er borttaget, den åbne Side vender ind mod den blotte Klippevæg, så det ikke kan blæse ind. Imod Klippen er der bygget et Ildsted, og der havde Føreren gjort Ild, da vi ankom. Mens vi så os om, kogte han Aftensmad i nogle sorte Marie Kirstine Gryder. Vi havde Kødsuppe, Skinke, varme Kartofler, blødkogte Æg, Kager, Rosiner, Portvin o.s.v. og tilsidst en Kop sort Mandfolkekaffe. Føreren havde båret Fortæringen i en Kurv og lavede det hele til. Veltilfredse og mætte gik vi ud igen og så på Måneskinnet – og som det va r!!!! Det kan ikke beskrives. Ensomheden, Stilheden, den milevide Udsigt over Skove og atter Skove, og dybt nede mellem Bjærgene den smalle Stribe opdyrket Dal, hvor et lille bitte Legetøjstog kom raslende. Efterhånden blev det imidlertid så "friskt" at vi lagde Poesien bort til en anden Gang. Føreren lagde mere Brænde på Ilden og vi satte os tæt sammen [papir mangler]en for at holde Varmen Talen faldt på Tåge, Uvejir og Bjørne og Føreren, som indtil da ikke havde mælet opløftede sin Røst og fortalte om hvordan han for et Par År siden med Fare for sig selv havde dræbt en Bjørn på 300 Pund. – Det var Stemning det - at sidde der omkring Ilden og høre Bjørnehistorier og se ud til den mørke Skov og vide, at det ikke var Mennesker i Miles Afstand. Hytter er forsynet med en Masse Dækner og en Del af Gulvet er belagt med ¼ Al små Grankviste og indsvøbte i Dæknerne tilbragte vi en meget behagelig Nat i skøn Enighed med Tailors og Føreren. Om Natten kom der en Grævling snusende, men vi fik den da jaget væk, inden den kom ind. Klk 5 stod vi op, indtog et ligeså splendid Foder som om Aftenen og begav os afsted op ad Bjærget. Træerne bleve mere og mere forkrøblede og små, så [papir mangler] til det til sidst kun var små gamle lavbenede Buske, - så forsvandt også de og der var kun Granitblokke af en uhyre Størrelse smidt Hulter til Bulter mellem hinanden, - på alle fire klatrede vi op, hoppede fra Sten til Sten og hjalp hinanden. Hver fem Min gjorde vi Holdt og så omkring i den

storslåede Natur. Så langt vi kunde se var det Bjærg ved Bjærg bevokset med Skov med på Toppen. Luften var så let og ren, som jeg aldrig havde oplevet det før. – Den første Bjergtop vi var på var Mount Madison, som hænger sammen med Mount Clay, der er forbundet med Mount Washington – den højeste Top i White Mountains" 6.400 Fod.

[Tegning]

Det gik godt ned ad Madison og rundt om Clay, som er det farligste, - jeg var foran og langt dygtigere til at klatre end Mrs. Taylor - indtil jeg pludselig fik Foden ned imellem to Sten og skrabede det slemt. Fra da af måtte vi gå langsomt og vi nåede først Toppen af W. Klk 1, - 6 Timer om 1½ dansk Mil. På Toppen af Mount W. er der til manges (også min) Forargelse bygget fashionabelt Hotel og Restaurant. En Tandhjulsbane løber derop to Gange om Dagen og den er fuldt med Tourister. Der var imidlertid den Fordel at vi kunde få kristelig Mad og vi indtog en Diner, som jeg ikke har set Magen til før eller siden. – Nu var det Bestemmelsen at jeg vi ["vi" indsat over linjen] skulde tage ned med Toget, - men jeg følte mig så frisk og rask trods mit stive Ben, at vi besluttede at følge Trop og gå ned ad Kørevejen. Med uhyre Omkostninger er der anlagt en sådan for Tourister, som beføres op og ned i store Vogne med 6 Heste for. Det er 2 d. Mil – en ganske dejlig Tur, - men vi begærede dog ikke mere, da vi nåede Bunden. Det er grulig trættende at gå ned ad Bakke to stive Mil. En Vogn fra Hotellet ventede på os dernede og vi kom ["kom" overstreget] nåede hjem c. Klk 9. Jeg var faktisk den mindst ødelagte, hvad jeg til Dato har ondt ved at fatte.

I Hotellet lå et Telegram om at komme hjem straks på Grund af overhængende Forretninger. Vi ventede imidlertid næste Dag over for ikke at blive for medtagne.

Det var to storartede Uger. Ravinehouse er en Bondegård som til Dels er omdannet til Hotel. Den drives stadig, - der var Køer, Høstakke o.s.v. som glædede mit Hjærte. Alle Stuer var lave med åbne Ildsteder, hvor der blev fyret hver Aften. Der er ikke Antydning af Have Anlæg el. anden Hotelpragt. –

Der kommer hvert År de samme Mennesker, - en Samling usædvanlig dannede Mennesker. Særlig sluttede jeg mig til en Dr. Richards – en gl. lærd Præst med Kone og tre Døtre, - de mindst amerikanske jeg endnu har set. Hele Familien er som taget ud af en af Jonas Lies Bøger – den yngste 21 – mindede mig levende om Dis. Desværre bor de ikke i Boston, men i Providence.

Jeg tænkte på Dede, da vi gik over Bjærgene og var i "camp". Gid han en Gang kunde gøre en sådan en Tur med os. – Hilsen til alle, - mor dig godt

i Sverige, - næste Brev bliver til Mornine. – Elle

[Skrevet på tværs øverst s. 1:]

Har haft Brev fra Molle. De ere alle raske nu. Lugge takker for hendes
Brev. Undskyld den grulige Skrift Pen!!!!

Man høft
af den
for
hølle.
de er
alle
raske
nu.
Lige
takke
for
hølle
Brev
Undskyld
den
guld
skr.
Den 11. Aug. 20

Man høft
af den
for
hølle.
de er
alle
raske
nu.
Lige
takke
for
hølle
Brev
Undskyld
den
guld
skr.
Den 11. Aug. 20

Det er vist lidt utålmodig over
den Uorden, der har indtaget
sig i mine Brev. Jeg kan nu
en Gang ikke skrive uden den
tilhørende Brev og der har jeg
følt mig da der er hjemme
igen efter vor startede Rejse
Der har begge haft udmærket af
den. Harry har fået en Antyd-
ning af mere Tyld i Rindom
og en brud af Colbrandt og jeg
føler mig som i min tid-
ligste Ungdom. Det er ikke
net oplysende at komme hjem
igen til al Familjetrakteen og
de-lygeligheden, men jeg tager
mig det beh. - vi har nemlig
på Rejse diskutert Reparaf-
tions spørgsmålet grundigt og
idag har der været alud. På
lægning. Om Gud vil skal det
ske om 6 måneder (11. Nov.)
Men jeg er forberedt på at
de skal holdes til hele Tiden

for at det ikke skal blive
ved svakken alene. De er off
den sort, at de svakker, be
slutter og slår fart, - og derved
bliver det så. I de to må-
nedes skulde den gamle så
betale den Huslejen så vi
kan komme i Forhånden
til Viinterens Udgifter. - Hvis
vi ikke med stor Lethed kan
finde en anden Lejlighed
bliver vi her. Ganske vist
tror jeg ikke på det for jeg ser
det - men der er dog mere Ud-
sigte til at blive alene nu
end den hidtil har været og det
er mig en stor Trøst at tænke
på.
Nu skulde jeg se at fortælle
lidt om Rejsen og vore Op-
levelser. Det vigtigste var
vort Tur over Bjærgene - vor
to dages Fodtur, kom i Græn-
den kom helt uventet på
os. Plauen var at Helen, Ch. &
Frank Dewick med Forlovet br.
Tairor, samt et Par Høstefolk

801526
til alle skulde suppes på "La-
sinehouse" - det lille Hotel hvor
vi var - og gøre turen sammen.
Men det skæmte sig så, da
at Helen forvred sin stichel, Frank
B. fik hovedpine, og da de to
ikke kunde gå, så de forlovede
af Eb. Børn skælle ikke. Høstet
keto Børn blev sygt så at
ikke turde tage fra det, - så
da de Tailors kom rejende
Onsdag form. var den i gang
de oprindelige om kunde. H. d.
H. havde tænkt at vi så
skulde den - klæde 3000 Fod
og så en anden vej ned. Det
H. søgte af mine unge sønner
H. sønner skal fortælle om) og
H. sønner udegyet med et
Bicyclopt af en Rindes
hved af os (H. og min). Efter
mandag begav vi fire så alene
Bek var de Vejret var fortrin-
ligt og skumbet var højt.
Evertsen skal jeg beskrive senere
tur, - Sidst jeg havde været i
Mars, da jeg kunde se en

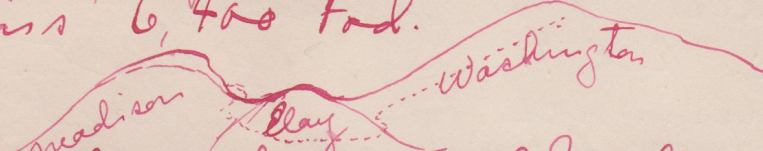
Forestilling om det.
Det plagete mig under hele
turen ind i min Rejset
min at jeg ikke vilde skrive
at beskrive skal fyldes op med
for den hjemme, - den første
timestid jeg blev gemt
docker som vi kendes dem
hjemme, - kun lettere af de
standig af al Bekke. Høstet
oppe begynte trætreerne
H. blev uvalgt af st. Børn,
Gravsten kom mere til H. og
Luften begynte at blive
lettere. Videre den kom vi
til Bekke som kom, styrtet
og ved af Høstet i Løse-
H. sønner i den. Tale kaldet
Bicyclopt af den (Bek) Dagsat en selv,
den bedste sønner isked
af Børn som Høstet. Det
H. sønner fra udelte H. søn-
Børn i de dybe søer. H. søn-
red ned længere af hele Løse-
H. sønner i den. Høstet var i
Mars, da jeg kunde se en

for at forberede i "the camp"
Det er farligt at færdes
uden Fødder, da Plierne ere
vildsomme og undertide
væsten umulige at finde
fordi de på lange Strækning
kun bestå i, at der huer
20 m. eller en lag en lille
Bunke Sten. Herunder
Aften kom vi til "the camp"
Det er en Robinson-hytte,
som er bygget af Sten. Ed-
mans for dem, der gå over
Bjergene og blive overfaldt
af Tøge og Træthed. Det
er et lille bitte Hus, hvori
en Væg er borttaget, den
åbne Side vender ind mod
den bratte Klippevej, så de
ikke kan blæse ind. I den
Klippe er der bygget et
Sledsted og der havde før
gjort Sled, da vi ankom. Men
vi så os om, koste han lidt
med i nogle sorte Marie

BB 1526

Kirstine Trydum. Vi havde
Pødsuppe, Skum af
Cartaffel, bød kapt. Hg, Kap.
Poesen Partis s.s.v. og
Tindst en Pop sort mand
folkekaffe. Foreren havde
båret Forerengen i en Kone
og lavet det hele til.
Jeg måtte og veltilfredse gik
vi ud igen og så på man
skinnest og som det var
!!!! Det kan ikke beskrives
Eusomheden, Stikheden - den
milde og hvidt over Skove
og atter Skov, og dybt ude
mellem Bjergene den smaa
le Stribe opdigtet Dal hvor
et lille bitte Legetøjstøj kan
rasende. Efterhånden blev
det i midlertid en "frisk"
at vi lagde Poesen bort til
en anden Gang. Foreren lagde
den Brande på Huden og
vi satte os tæt sammen
uden for at holde Tarmen

hænger sammen med Mount
Clay, der er forbundet med
Mount Washington - den
højeste Top i "White Moun-
tains" 6,400 Fod.

Det gik godt ned ad Madison
og rundt om Clay, som er
det farligste, - jeg var foran
og laug dygtigere til at klare
re end Mrs. Taylor - indtil
jeg pludselig fik Foden med
mellem to sten og skabte
den øent. Da det af natu-
ren gik langsomt og vi næste
fort Toppens af W. Peak 1, -
6 Times om 1 1/2 dansk Mil. På
Toppens af Mount W. er der
til mange (også mig) forargel-
bygger fashionabelt Hotel og
Restaurant. En Tændkugle bane
løber der op to Gange om dagen
og der er fuldt med Tourister.
Der var midlertid den for!

BB 1526
at vi kunde få kristelig ma-
af vi indtog en liden, som
ikke havde set næsten til fort-
et. ridev. — Nu da det be-
stemmelsen at vi skulde tag-
net med taget, — men jeg følte
mig så frisk og rask med
mit stive bev, at vi beslutte-
de at følge troupe og gå ned
ad Brevejen. Med enkelte
kaskeringer er der anlagt en
sådan for Tourister, som befo-
res op og ned i store Tøgne
med 6 Heste for. Det er 2
d. mil, — en ganske dejlig
tur, — men vi begærede dog ikke

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

mere, da vi næste søndag det de samme mennesker, - en sandt
en ganske betydelig, at jeg var usadvantlig dansede mennesker
ad række to stue mid. En rigtig elskelse og mig til en dri.
Døren fra hotellet ventede på os Richards - en gl. lord Præst med
dermede af sig som næste hjem Bone of the dotre, - de var det
c. Feb 9. Jeg var faktisk den amerikanske og endelig har
uimodlidelig påklædt, hvad jeg vil det. Hele familien er som ha
datu har end ved at fætte et ud af en af Jonas veds beger
I hotellet lå et telegram - den yndede sig, - uimodlidelig
om at komme hjem stærk levende om dis. Desværre blot de
på grund af overhængende for ikke i Pastor, men i, hvor der
restringer. Vi ventede imidlertid på det, da vi gik over Bjergene
lertid næste dag over for ikke af var i "camp" sid fandt du var
blive for medtagne kunde ghe sig sådan her med
Det var to stovartene Uges ps. - Høsten til alle, - men de 2
Baviskhouse er en Bondegård Sverige - næste blev bliver til 2
som til dels er omgivet til Monnne. - alle
hotellet. Den drives stadig, - den
var dog kastakke o. s. s. som
glæder mit hjerte. Alle stuer
er lade med åbne kaminer, for
den blev fyret hver aften. De
er ikke betydelig af kasse
hulag og anden hotelpragt.
Den kommer hvert år